

DECIZIA nr. 846/20.11.2015
privind solutionarea contestatiei formulata de
S.C. X S.R.L.,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. 64354/05.08.2015

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de catre Directia Regionala Vamala Bucuresti - Biroul Vamal de frontiera Otopeni Calatori cu adresa nr.X/04.08.2015, inregistrata la Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov sub nr. X/04.08.2015, redirectionata D.G.R.F.P.B. cu adresa nr.X/05.08.2015, inregistrata la D.G.R.F.P.B. sub nr.64354/05.08.2015 asupra contestatiei formulata de S.C. X S.R.L.– X, X, cu sediul in comuna X, str. X, nr. X, jud. Ilfov.

Obiectul contestatiei, inregistrata atat la D.G.R.F.P. – Bucuresti sub nr.X/29.07.2015, cat si la Directia Regionala Vamala Bucuresti – Biroul Vamal Otopeni Calatori sub nr. X/29.07.2015, il constituie Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisa in baza procesului verbal de control nr. X, si comunicata prin posta cu confirmare de primire in data de 03.07.2015, prin care organele vamale au stabilit in sarcina societatii obligatii suplimentare de plata in suma totala de **X lei** reprezentand:

- X lei – taxe vamale;
- X lei – dobanzi (de intarziere) aferente taxelor vamale;
- X lei – taxe vamale antidumping definitive;
- X lei – dobanzi (de intarziere) aferente taxelor vamale antidumping;
- X lei – T.V.A.;
- X lei – dobanzi (de intarziere) T.V.A.

Constatand ca, in speta, sunt intrunite conditiile prevazute de art. 205 alin.(1), art. 207 alin.(1) si art. 209 alin.(1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata S.C. X S.R.L.

Procedura fiind indeplinita s-a trecut la solutionarea pe fond a contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, S.C. X S.R.L. solicita anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, a procesului verbal de control nr.X ca fiind netemeinice si nelegale si a obligatiilor de plata suplimentare in suma totala de X lei pentru urmatoarele motive:

- in luna noiembrie 2012 a importat din Indonezia, cu punere in libera circulatie pe teritoriul Romaniei materiale, respectiv plasa din fibra de sticla, fiind intocmita declaratia vamala nr. X emisa de Biroul Vamal de Frontiera Otopeni Calatori;
- in vederea efectuarii formalitatilor de import a prezentat urmatoarele documente: factura nr.X emisa de X, certificat de origine nr.X si plata externa;
- contestatara precizeaza ca doar a constatat existenta acestor documente oficiale, fara insa a avea posibilitatea, obligatia si abilitatea legala de a verifica autenticitatea acestora. De asemenea, mentioneaza faptul in cursul anului 2014 a facut obiectul mai multor controale intreprinse de organele vamale, dar aceasta operatiune de import nu a facut obiectul unui control;

- cu privire la dreptul organului vamal de a face verificari suplimentare si ulterior importului, societatea considera ca organele vamale au procedat contrar prevederilor art. 100 din Legea nr. 86/2006 si art.78 din Reg.CEE nr.2913/1992, deoarece articolele invocate nu permit acestora sa reverifice documentele la care au avut acces direct la data importului si pe baza carora au fost stabilite initial drepturile de import, scopul controlului ulterior fiind descoperirea unor informatii noi, fie ascunse de importator la data depunerii declaratiei, fie inexacte, fie nereale, fie inaccesibile din alte cauze organului vamal, pe baza carora sa stabileasca corect drepturile de import la momentul depunerii declaratiei de valoare in vama, iar in cazul de speta nu poate pretinde in baza acelorasi informatii si documente pe care le-a acceptat la momentul inregistrarii si acceptarii declaratiei vamale, poate stabili alte drepturi;

- contribuabila sustine faptul ca decizia si procesul verbal de control nu sunt motivate in fapt si in drept cu privire la autenticitatea certificatului de origine si obligatiile fiscale stabilite suplimentar de plata, astfel decizia contestata fiind emisa doar in baza adresei Directiei Generale a Vamilor, adresa ce specifica decat faptul ca la verificarile efectuate in legatura cu certificatul de origine al marfurilor nu a fost primit un raspuns. Mai mult, in adresa Directiei Generale a Vamilor se face referire la „ un certificat de origine”, acesta nefiind identificat in niciun fel, deci nu exista o corelatie intre certificatul de origine prezentat de societate si certificatul de origine la care face referire adresa;

- contestatara considera ca decizia nr. X si procesul vamal de control nr.X incalca prevederile art. 100 din legislatia vamala romana cat si art. 78 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 si ca nu exista temeiuri legale pentru schimbarea conditiilor in care au fost efectuate operatiunile vamale din 2012 si respectiv pentru stabilirea de obligatii fiscale suplimentare retroactiv;

- precizeaza ca masura de a schimba incadrarea tarifara a produselor importate in mod arbitrar si de a recalcula taxele vamale in baza Regulamentului UE nr.791/2011 este nelegala si abuziva cat acest regulament se refera la instituirea de masuri antidumping asupra importurilor de tesaturi din fibra de sticla originare din Republica Populara Chineza, iar atata timp cat certificatul de origine nu a fost contestat „prin procedura de inscriere in fals” ramane pe deplin valabil, importul efectuat de societate avand ca tara de origine Indonezia, acest act normativ fiind inaplicabil, astfel actele administrative contestate fiind lipsite de un fundament legal. Mai mult, societatea sustine faptul ca taxa antidumping cu privire la produsele din plasa de fibra de sticla importate din Indonezia s-a introdus prin Reg. UE nr.1371/16.12.2013, acest regulament european a aparut la mai mult de un an dupa finalizarea importurilor efectuate de societate, ori aplicarea retroactiva a regulamentului european este nelegala si sanctionabila cu nulitatea masurii adoptate.

- de asemenea, X mentioneaza ca procesul verbal de control nr.X, nu contine nicio anexa si are un numar de 3 pagini si nu 24 pagini cum este mentionat la punctul 5 din decizia nr.X.

II. Prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisa in baza procesului verbal de control nr. X, organele vamale au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. obligatii suplimentare de plata in suma totala de X lei reprezentand:

- X lei – taxe vamale;
- X lei – dobanzi (de intarziere) aferente taxelor vamale;
- X lei – taxe vamale antidumping definitive;
- X lei – dobanzi (de intarziere) aferente taxelor vamale antidumping;
- X lei – T.V.A.;
- X lei – dobanzi (de intarziere) T.V.A.

Ca temei de drept s-au inregistrat in decizia contestata Legea nr.86/2006, Reg. (CEE) nr. 2913/1992, Reg. (CE) nr. 1225/2009, Reg. (CE) nr.791/2011 si Ordinul nr. 7521/2006.

III. Fata de constatările organelor vamale, susținerile societății contestatoare, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se țin următoarele:

3.1. Cu privire la invocarea nulității Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X.

Cauza supusă soluționării este dacă motivul invocat de societatea contestată privind lipsa motivelor în fapt și în drept conduce la sancțiunea anulării actului administrativ.

In fapt, în urma verificării ulterioare a corectitudinii datelor declarate de societate cu ocazia marfurilor importate din Indonezia, organele vamale prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X au stabilit în sarcina societății obligații de plată în suma totală de X lei.

Prin contestația formulată, societatea solicită anularea deciziei atacată și a procesului verbal de control, motivând că acestea nu sunt motivate în fapt și în drept.

In drept, art.288, penultimul paragraf, din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, prevede:

“Prezenta lege asigură aplicarea Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 302/1992.”

Astfel, prevederile Legii nr. 86/2006 privind Codul vamal al României se aplică în paralel cu prevederile legislației europene, respectiv Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar.

De asemenea, se reține că art. 4 pct. 23 din Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, stipulează:

*„Dispoziții în vigoare **reprezintă dispozițiile comunitare sau dispozițiile naționale.**”*

Având în vedere cele de mai sus, se reține că actul normativ în baza căruia se realizează supravegherea și controlul vamal ulterior este Regulamentului Consiliului (CEE) nr.2913/92 de instituire a Codului vamal comunitar și Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006, emis în baza art.100 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data controlului.

Potrivit art. 36, art. 63 și art. 78 din Ordinul Vicepreședintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 7.521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior:

"Art. 36- Birourile vamale vor desfășura activități de control vamal ulterior în următoarele situații:

[...]

c) reverificarea declarațiilor depuse la biroul vamal, pentru care se apreciaza ca dispozițiile legale au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete;

[...]."

"Art. 63. – (2) Procesul-verbal de control trebuie să cuprindă motivele de fapt și temeiul de drept în ceea ce privește constatările și măsurile dispuse de organul de control.

[...]

(4) Neregulile constatate se consemnează în mod obligatoriu în procesul-verbal de control, precizându-se în mod concret actele normative încălcate, respectiv articolul și alineatul din acestea, cu determinarea exactă a influențelor în situațiile în care s-a constatat nașterea unei datorii vamale sau sume plătite în plus. Prin procesul-verbal de control se stabilesc, de asemenea, diferențe în plus sau în minus privind alte taxe și impozite datorate statului, în cadrul operațiunilor vamale.

[...]

(8) În situațiile în care controlul nu se efectuează la sediul sau la domiciliul persoanei, când reverificarea declarațiilor se efectuează pe bază de documente aflate la dispoziția autorității vamale sau primite de la alte autorități ori persoane, potrivit dispozițiilor legale, precum și atunci când se refuză semnarea procesului-verbal de control, acesta se semnează înainte de comunicare numai de echipa de control. În aceste cazuri, procesul-verbal de control poate fi adus la cunoștința și, respectiv, comunicat persoanei a cărei activitate a fost controlată, odată cu Decizia pentru regularizarea situației, prevăzută la art. 78".

"Art. 78. – (1) Pe baza procesului-verbal de control și a notei de prezentare se emite documentul "Decizia pentru regularizarea situației".

În urma analizei actelor atacate, se constata ca atât în decizia pentru regularizarea situației cât și în procesul verbal de control sunt precizate motivele de fapt și de drept care au stat la baza întocmirii acestora în conformitate cu prevederile art. 63 alin.(2) din Ordinul Vicepresedintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior.

Motivele de fapt invocate de organele vamale la emiterea deciziei sunt art.78 din Reg.(CEE) 2913/1992 prin deschiderea procedurii de control, ulterior liberului de vama, a certificatului de origine preferențială eliberat în baza Reg. (CEE) nr.732/2008 cu respectarea art.68-97w din Reg.(CEE) 2454/1993 de către autoritățile competente din Indonezia, măsura /informația TARIC, condiția: statistica antidumping - Reg. Consiliului (CE) nr.1225/2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping, regulament care stă la baza Reg. (CE) nr. 791/2011 prin care s-au instituit măsurile antidumping asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibra de sticlă originare din RPC.

Ca temei de drept s-au înscris în decizia contestată art.94 lit.t din Regulamentul (CEE) 2454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar, Legea nr.86/2006, art.78 din Reg. (CEE) nr. 2913/1992, Reg. (CE) nr. 1225/2009, Reg. (CE) nr.791/2011 și Ordinul nr. 7521/2006.

Astfel, în Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr.X la pagina nr.2, la pct.2.2. "Motivul de fapt" este descrisă situația de fapt, iar la pagina nr.3 la pct.2.3. "Temeiul de drept" sunt enumerate actele normative care au stat la baza emiterii deciziei și stabilirii de diferențe suplimentare de

obligatii suplimentare de plata in conformitate cu Instructiunile de completare a formularului "Decizie pentru regularizarea situatiei" prevazute in Anexa nr.8 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.7521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior.

De asemenea, din analiza Procesului verbal de control nr.X se retine ca la paginile nr.1-2 este descrisa situatia de fapt, iar la pagina nr.2 sunt precizate prevederile legale care au stat la baza intocmirii procesului verbal, continutul procesului-verbal de control fiind intomit in conformitate cu Anexa 6 din Ordinul Vicepresedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.7521 din 10 iulie 2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii si controlului vamal ulterior.

Se retine ca, potrivit doctrinei, trasaturile generale ale nulitatii sunt nesocotirea dispozitiilor legale privitoare la elementele imperative pe care trebuie sa le contina respectivul act juridic, producerea unei vatamari precum si ca respectiva vatamare sa nu poata fi inlaturata in alt mod decat prin anularea actului, astfel incat se desprinde concluzia ca sanctiunea intervine ca o ultima ratiune, numai in masura indeplinirii cumulate a conditiilor mai sus prezentate.

Astfel incat, chiar admitand existenta unor nereguli procedurale, contestatoarea nu a probat sub nicio forma vreo vatamare rezultata din acea presupusa neregularitate procesuala.

Avand in vedere ca exceptia ridicata de contestatoare nu este fondata si nu poate duce la anularea Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite la controlul vamal nr.X si Procesului verbal nr.X, aceasta nu va fi retinuta in solutionarea favorabila a contestatiei si se va trece la solutionarea pe fond a cauzei.

3.2. Cu privire la datoria vamală in suma de X lei stabilita de organele vamale prin decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.X.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea contestatoare datoreaza diferente de taxe vamale, taxa antidumping si pe cale de consecinta si taxa pe valoarea adăugata, stabilite de organele vamale in suma totala de X lei aferente marfurilor importate, declarate de societate ca avand originea din Indonezia, in conditiile in care in urma controlului ulterior al dovezii de origine preferentiale Formularul A nr.X din 2012 s-a constatat ca acesta este emis incorect, iar pe de alta parte prin Regulamentul CEE 1371/2013 s-a stabilit ca taxa de antidumping definitiva pentru marfurile importate din Indonezia se calculeaza incepand cu data inregistrarii declaratiei vamale potrivit Reg.CEE nr.322/2013.

In fapt, in data de 05.11.2012 S.C. X S.R.L. a depus la Biroul Vamal Otopeni Calatori declaratia vamala nr. X, solicitand regimul vamal de punere in libera circulatie pentru importul de marfuri denumit generic „plasa din fibra de sticla”, declarand la intocmirea formalitatilor vamale originea Indonezia. Produsele au fost expediate pe ruta Jakarta-Singapore-Constanta si au fost clasificate la codul tarifar NC 70195900 19. Certificatul de origine preferentiala prezentat de X nr.X este emis de Indonezia pentru compania X, iar factura prezentata este emisa de catre societatea X.

Organele vamale precizeaza ca la punerea in libera circulatie a bunurilor importate la incadrarea tarifara declarata de societate, era instituit consemnul vamal X

nr.X cu referire la suspiciunea declarării incorecte a originii marfurilor pentru a se evita taxele antidumping instituite asupra importurilor de marfuri originare din China, importul societății fiind acceptat cu regim preferential și neaplicarea măsurilor antidumping prin acceptarea dovezii de origine preferentială Formularul A nr.X din 2012, sub rezerva consemnului vamal, prin care se impunea trimiterea documentelor de origine pentru verificarea ulterioară a acestora. De asemenea, la data înregistrării declarației vamale era aplicabilă ca măsură/dispoziție comunitară în TARIC, condiția Statistica antidumping/compensatie, termen de început din 11.11.2011 Reg. Consiliului (CE) nr.1225/2009 privind protecția importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, regulament care stă la baza Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză.

Ulterior liberului de vama, prin adresa nr.X/05.11.2012 a fost trimis pentru verificării ulterioare către Autoritatea Națională a Vamelor, certificatul de origine preferentială Formularul A nr. X (SGP), eliberat în baza Reg. Consiliului (CE) nr.732/2008 cu respectarea prevederilor art. 66-97w din Reg (CEE) nr.2454/1993.

La data de 21.05.2015 s-a primit adresa de răspuns a Direcției Generale a Vamelor nr.X/XI/18.05.2015, înregistrată la Biroul Vamal Otopeni Calatori sub nr.X/21.05.2015 prin care se precizează faptul că s-a solicitat administrației competente din Indonezia, prin adresa nr.X/09.11.2012 efectuarea controlului „a posteriori” a certificatului de origine a marfurilor Tip A nr.X, solicitare la care s-a revenit prin adresele nr.X/13.06.2013 și nr.X/04.02.2014 și la care, până în acest moment, nu s-a primit niciun răspuns.

Drept urmare, organele vamale au emis decizia contestată prin care s-au stabilit drepturi vamale suplimentare, taxe vamale antidumping, T.V.A. precum și accesorii aferente acestora.

Societatea afirmă că decizia pentru regularizarea situației și procesul verbal de control nu sunt motivate în fapt și în drept și că nu există temei legale pentru schimbarea condițiilor în care au fost efectuate operațiunile vamale din 2012 și respectiv pentru stabilirea de obligații fiscale suplimentare retroactiv. În ceea ce privește taxa antidumping societatea susține faptul că regulamentul european prin care a fost introdusă această taxă a apărut la mai mult de un an după finalizarea importurilor efectuate de societate și aplicarea retroactivă a regulamentului european este nelegală și sancționabilă cu nulitatea măsurii adoptate.

In drept, art. 5 alin. (1) și alin. (2) din Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei prevede:

„(1) Preferințele tarifare prevăzute se aplică importurilor de produse care intră sub incidența regimului acordat țării beneficiare din care sunt originare produsele.

(2) În sensul regimurilor prevăzute la articolul 1 alineatul (2), regulile de origine, în ceea ce privește definiția noțiunii de produse originare, precum și procedurile și metodele de cooperare administrative aferente sunt cele prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 2.454/93.”

Regulamentul (CEE) 2.454/1993 al Comisiei din 2 iulie 1993 privind dispozițiile de aplicare a reglementării (CEE) nr. 2913/92 a Consiliului de instituire a Codului vamal comunitar prevede:

„Art. 67 (1) lit a) În sensul dispozițiilor referitoare la preferințele tarifare generalizate acordate de Comunitate unor produse care provin din țări în curs de dezvoltare (denumite în continuare «țări beneficiare»), următoarele se consideră produse originare într-o țară beneficiară:

(a) produse obținute integral în țara respectivă, în sensul articolului 68;

(b) produse obținute în țara respectivă, la fabricarea cărora se folosesc alte produse decât cele prevăzute la lit. (a), cu condiția ca respectivele produse să sufere prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 69.

[...]

Art. 68 (1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o țară beneficiară sau în Comunitate:

[...]

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).

[...]

Art. 81

1. Produsele originare în sensul prezentei secțiuni sunt admise la import în Comunitate în beneficiul preferințelor tarifare menționate la art. 67, cu condiția ca ele să fi fost transportate direct în sensul art. 78, **pe baza prezentării unui certificat de origine tip A, eliberat fie de autoritățile vamale, fie de alte autorități guvernamentale competente din țara beneficiară, cu condiția ca țara respectivă:**

- să fi comunicat Comisiei informațiile solicitate în conformitate cu art. 93 și
- să acorde sprijin Comunității permițând autorităților vamale din statele membre să verifice autenticitatea documentului sau exactitatea informațiilor privitoare la adevărata origine a produselor respective.

▼ M18

2. Certificatul de origine tip A se eliberează numai când poate servi ca titlu justificativ necesar pentru aplicarea preferințelor tarifare prevăzute la art. 67.

3. Certificatul de origine tip A se eliberează numai pe baza unei cereri scrise prezentate de exportator sau de reprezentantul autorizat al acestuia.

4. Exportatorul sau reprezentantul său autorizat trebuie să prezinte cererea însoțită de toate documentele justificative pentru a dovedi că produsele pentru export îndeplinesc condițiile necesare în vederea eliberării unui certificat de origine tip A.

5. Certificatul se eliberează de către autoritățile guvernamentale competente din țara beneficiară dacă produsele de export pot fi considerate produse originare din țara respectivă în sensul dispozițiilor subsecțiunii 1. Certificatul este pus la dispoziția exportatorului imediat după efectuarea sau asigurarea exportului.

6. Pentru a verifica dacă au fost respectate condițiile prevăzute la alin. (5), autoritățile guvernamentale competente au dreptul să solicite orice act doveditor sau să efectueze verificările pe care le consideră necesare.

7. Autorităților guvernamentale competente din țara exportatoare beneficiară le revine sarcina de a asigura completarea corectă a certificatelor și cererilor.

8. Completarea rubricii 2 a certificatului de origine tip A este opțională. Rubrica 12 trebuie să fie completată corespunzător, purtând mențiunea „Comunitatea Europeană” sau numele unuia dintre statele membre.

9. Data eliberării certificatului de origine tip A se înscrie în rubrica 11. Semnătura care trebuie aplicată în această rubrică, rezervată autorităților guvernamentale competente care eliberează certificatul, este olografă.

[...]

Art. 83 - Dat fiind că certificatul de origine tip A reprezintă dovada documentară pentru aplicarea dispozițiilor privind preferințele tarifare menționate la art. 67, autoritățile guvernamentale competente din țara exportatoare răspund de luarea oricăror măsuri necesare pentru verificarea originii produselor și a celorlalte date înscrise pe certificat.

[...]

Art. 85 - 1. Prin derogare de la art. 81 alin. (5), certificatul de origine tip A poate fi emis în mod excepțional după exportul produselor la care se referă dacă:

(a) nu a fost emis la data exportului datorită unor erori sau omisiuni involuntare sau unor împrejurări speciale

sau

(b) s-a dovedit autorităților vamale, că certificatul de origine tip A a fost emis, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

2. Autoritățile guvernamentale competente pot emite retroactiv un certificat doar după ce verifică dacă datele cuprinse în cererea exportatorului sunt conforme cu cele cuprinse în documentele de export corespunzătoare și că nu a fost emis un certificat de origine tip A în conformitate cu dispozițiile prezentei secțiuni, când au fost exportate produsele în cauză.

3. Rubrica 4 a certificatelor de origine tip A eliberate retroactiv trebuie să conțină mențiunea «Issued retrospectively» sau «Délivré a posteriori».

[...]

Art. 94

1. Verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A și a declarațiilor pe factură se face prin sondaj sau de câte ori autoritățile vamale din Comunitate au îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor, la statutul originar al produselor respective sau la îndeplinirea celorlalte cerințe precizate în această secțiune.

[...]

3. Atunci când se prezintă o cerere pentru o verificare ulterioară în conformitate cu alin. (1), această verificare are loc, iar rezultatele se comunică autorităților vamale comunitare în termen de maximum șase luni. Rezultatele trebuie să fie de așa natură încât să permită să se stabilească dacă respectiva dovadă de origine se aplică produselor exportate efectiv și dacă aceste produse pot fi considerate produse originare din țara beneficiară sau din Comunitate.

(5) Dacă în cazul existenței unor îndoieli întemeiate nu se primește răspuns în termenul de șase luni prevăzut în alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține suficiente informații pentru a se stabili autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, se trimite o a doua comunicare autorităților competente. În cazul în care, după cea de-a doua comunicare, rezultatele verificărilor nu sunt aduse la cunoștință autorităților interesate în termen de patru luni sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile respective refuză acordarea preferințelor tarifare, în afara unor împrejurări excepționale.

[...]

Art. 97t (1) Verificarea ulterioară a certificatelor de origine tip A și a declarațiilor pe factură se face prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale statelor membre au îndoieli întemeiate în privința autenticității lor, a caracterului

original al produselor în cauză sau a respectării celorlalte cerințe prevăzute în prezenta secțiune.

(2) Atunci când solicită o verificare ulterioară, autoritățile vamale ale statelor membre înapoiază autorităților guvernamentale competente din țara beneficiară exportatoare certificatul de origine tip A, factura, în cazul în care aceasta a fost prezentată, și declarația pe factură sau o copie a acestor documente, indicând, după caz, motivele verificării. În sprijinul cererii de verificare se furnizează toate documentele și informațiile obținute care indică faptul că datele înscrise pe dovada de origine sunt incorecte.

(3) Atunci când se prezintă o cerere de verificare ulterioară, această verificare are loc, iar rezultatele se comunică autorităților vamale ale statelor membre în termen de maximum șase luni sau, în cazul cererilor adresate Norvegiei, Elveției sau Turciei pentru verificarea atestatelor de origine înlocuitoare întocmite pe teritoriul lor, pe baza unui certificat de origine tip A sau a unei declarații pe factură întocmite într-o țară beneficiară, în termen de maximum opt luni de la data trimiterii cererii. Rezultatele trebuie să fie de așa natură încât să stabilească dacă dovada de origine în cauză se aplică produselor exportate efectiv și dacă produsele respective pot fi considerate produse originare din țara beneficiară.

[...]

(5) În cazul în care există îndoieli întemeiate, dacă nu se primește niciun răspuns în termenul de șase luni menționat la alineatul (3) sau dacă răspunsul nu conține informații suficiente pentru a stabili originea reală a produselor, autorităților competente li se trimite o a doua comunicare. Dacă, după cea de-a doua comunicare, rezultatele verificării nu sunt comunicate autorităților solicitante în termen de patru luni de la data trimiterii celei de-a doua comunicări sau dacă aceste rezultate nu confirmă autenticitatea documentului respectiv sau originea reală a produselor, autoritățile solicitante refuză dreptul la preferințe tarifare, cu excepția unor situații excepționale.

Art. 98

▼M21 (1) În conformitate cu dispozițiile privind măsurile tarifare preferențiale, adoptate unilateral de Comunitate în favoarea anumitor țări, grupuri de țări sau teritorii (denumite în continuare „țări sau teritorii beneficiare”), cu excepția celor menționate în secțiunea 1 din prezentul capitol și a țărilor și teritoriilor de peste mări asociate Comunității, sunt considerate produse originare dintr-o țară sau dintr-un teritoriu 55 beneficiar:

▼M18 (a) produse obținute integral în ►M21 țara sau teritoriul beneficiar respectiv◄, în sensul articolului 99;

(b) produse obținute în acea ► M21 țară sau teritoriu beneficiar ◄, la fabricarea cărora sunt folosite alte produse decât cele de la litera (a), cu condiția ca produsele respective să fi suferit un proces suficient de prelucrare sau transformare în sensul articolului 100.

[...]

Art. 99

(1) Următoarele produse se consideră ca fiind obținute integral într-o ► M21 țară sau teritoriu beneficiar ◄sau în Comunitate:

[...]

▼M18

[...]

(k) produse fabricate în țara respectivă exclusiv din produsele cuprinse la literele (a)-(j).”

În procesul verbal de control organele vamale menționează că la data acordării liberului de vamă, era instituit consemnul vamal X nr.X cu referire la suspiciunea declarării incorecte a originii marfurilor pentru a se evita taxele antidumping instituite asupra importurilor de marfuri originare din China, importul societății fiind acceptat cu regim preferențial și neaplicarea măsurilor antidumping prin acceptarea dovezii de origine preferențială Formularul A nr.X din 2012, sub rezerva consemnului vamal, prin care se impunea trimiterea documentelor de origine pentru verificarea ulterioară a acestora. De asemenea, la data înregistrării declarației vamale era aplicabilă ca măsură/dispoziție comunitară în TARIC, condiția Statistică anti-dumping/compensatie, termen de început din 11.11.2011 Reg.Consiliului (CE) nr.1225/2009 privind protecția importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene, regulament care stă la baza Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din Republica Populară Chineză.

Ulterior liberului de vamă, prin adresa nr.X/05.11.2012 a fost trimis pentru efectuarea controlului „a posteriori” către Autoritatea Națională a Vămilor, certificatul de origine preferențială Formularul A nr. X (SGP), eliberat în baza Reg. Consiliului (CE) nr.732/2008 cu respectarea prevederilor art. 66-97w din Reg (CEE) nr.2454/1993.

La data de 21.05.2015 s-a primit adresa de răspuns a Direcției Generale a Vămilor nr.X/X/18.05.2015, înregistrată la Biroul Vamal Otopeni Calători sub nr.X/21.05.2015 prin care se precizează faptul că s-a solicitat autorității competente din Indonezia, prin adresa nr.X/09.11.2012 efectuarea controlului „a posteriori” a certificatului de origine a marfurilor Tip A nr.X, solicitare la care s-a revenit prin adresele nr.X/13.06.2013 și nr.X/04.02.2014 și la care, până în acest moment, nu s-a primit niciun răspuns, astfel rezultă că certificatul de origine preferențială Formularul A (SGP) este emis incorect și prin urmare nu poate conferi preferința tarifară de 3,50%.

Motivația contestatarii vizând faptul că în lipsa unui răspuns de la autoritățile din Indonezia vizând valabilitatea certificatului de origine preferențială, organele vamale nu puteau anula preferințele tarifare este total neîntemeiată în condițiile în care dispozițiile legale mai sus invocate prevăd expres acest aspect.

Având în vedere cele mai sus prezentate și întrucât aplicarea la import a taxei vamale convenționale pentru țări terțe cu cota de 3,50% așa cum a fost înscrisă în declarația vamală în cauză este condiționată de prezentarea unui certificat de origine FORM X emis de țara beneficiară a regimului tarifar preferențial, după cum rezultă din art. 80 lit. a) din Reg. CEE nr. 2.454/1993 privind Regulamentul Vamal Comunitar, iar potrivit art. 83 din același act normativ, este evident că certificatul de origine a fost emis de statul Indonezia fără verificarea regulilor de origine preferențială prevăzută de art. 68 din Reg. CEE 2.454/1993, și pe cale de consecință, marfurile importate nu pot beneficia de regimul tarifar preferențial (taxe vamale convenționale = 3,50%), iar în cazul în care se pune în liberă circulație este aplicabilă taxa vamală pentru țara terță ERGA OMNES (01-01-1999 -): 7.00% prevăzută de Tariful Vamal Comunitar pentru încadrarea tarifară declarată a marfurilor importate.

Cu privire la importurile de plasă de fibră de sticlă având ca țară de origine declarată Indonezia, prin Raportul Final OLAF nr. X/07.05.2015 (existent la dosarul contestației înregistrată sub nr. X/05.08.2015) se menționează următoarele:

- OLAF a efectuat misiunea în Indonezia în decembrie 2014 cu acordul și asistenta autorităților indoneziene;

- in urma verificarii companiei X, Ministerul Comertului din Indonezia a gasit aceasta companie ca inexistenta;

- vama indoneziana a stabilit ca niciuna dintre cele 14 companii nu a exportat vreodata tesaturi cu ochiuri din fibra de sticla din Indonezia si pe cale de consecinta certificatele GSP Formular A in cauza au fost fie falsificate fie au fost eliberate pe baza unor informatii false furnizate autoritatile indoneziene competente. Astfel, certificatele GSP de origine Formular A eliberate pentru exporturi de tesaturi cu ochiuri din fibra de sticla catre UE sunt nevalide;

- informatiile adunate pe parcursul anchetei, indica faptul ca marfurile pentru care s-au obtinut certificate GSP indoneziene in mod fraudulos, ar fi fost transbordate din R.P. China catre Uniunea Europeana prin Singapore, iar acest lucru va face obiectul unei anchete suplimentare de catre OLAF.

In anexa 2 la Raportul Final OLAF nr. X/07.05.2015 se mentioneaza ca autoritatile indoneziene vamale au informat faptul ca societatea X (compania emitenta a facturii aferente declaratiei vamale in speta) nu a exportat vreodata tesaturi cu ochiuri din fibra de sticla in U.E.

In anexa 1 la Raportul Final OLAF nr. X/07.05.2015 este identificata inclusiv declaratia vamala in speta nr. X aferenta importului efectuat de societatea X S.R.L.

Concluzia echipei de misiune OLAF si a autoritatilor indoneziene, este ca tesaturile cu ochiuri din fibra de sticla, care au facut obiectul verificarilor nu au fost exportate din Indonezia, iar certificatele GSP de origine Formular A in cauza, fie au fost falsificate, fie au fost eliberate pe baza unor informatii false si ca atare aceste certificate eliberate pentru exportul de tesaturi de ochiuri din fibra de sticla catre U.E., printre care si certificatul de origine nr.X, sunt nevalide.

De altfel, cu privire la faptul ca originea reala a marfurilor importate este Indonezia, contestatara nu aduce niciun argument.

In speta sunt aplicabile si prevederile art.1 din Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 791/2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive si de percepere definitiva a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumite tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla origine din Republica Populara Chineza:

„Articolul 1

*(1) Se instituie prin prezentul regulament o taxă antidumping definitivă asupra importurilor de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiului mai mare de 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime, și cu o greutate mai mare de 35 g/m2, excluzând discurile din fibră de sticlă, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex **7019 59 00** (coduri TARIC 7019510010 și 7019590010), originare din Republica Populară Chineză.”*

(2) Nivelul taxei antidumping definitive aplicabile prețului net franco la frontiera Uniunii înainte de vămuire al produsului descris la alineatul (1) și fabricat de societățile de mai jos, este:

Societate	Taxă (%)	Codul adițional TARIC
Toate celelalte societăți	62,9	B999

Ulterior, prin Regulamentul (UE) nr. 322/2013 al Comisiei din 9 aprilie 2013 de deschidere a unei anchete privind eventuala eludare a masurilor antidumping instituite

prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011 al Consiliului asupra importurilor de anumite tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla originare din Republica Populara Chineza prin importuri de anumite tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla expediate din India si Indonezia, indiferent daca au fost sau nu declarate ca fiind originare din India sau Indonezia, si de supunere a acestor importuri la inregistrare la art. 1 si art. 2 mentioneaza:

„Articolul 1 - Se deschide o anchetă în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, pentru a determina dacă importurile în Uniune de țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și cu o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din India și Indonezia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din India și Indonezia, încadrate în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019510014, 7019510015, 7019590014 și 7019590015), eludează măsurile instituite prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 791/2011.

Art. 2 - În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și cu articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, autoritățile vamale iau măsurile corespunzătoare pentru a înregistra importurile în Uniune menționate la articolul 1 din prezentul regulament. [...]”

Aceasta ancheta s-a finalizat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1371/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013 care a stabilit următoarele:

„Articolul 1

(1) Taxa antidumping definitivă aplicabilă „tuturor celorlalte societăți” instituită prin articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 la importurile de țesături din fibre de sticlă cu ochiuri deschise, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, originare din Republica Populară Chineză, se extinde la importurile din țesături din fibre de sticlă cu ochiuri deschise, cu o dimensiune a ochiurilor de peste 1,8 mm atât în lungime, cât și în lățime și având o greutate de peste 35 g/m², excluzând discurile din fibră de sticlă, expediate din India și Indonezia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din India și Indonezia, care se încadrează în prezent la codurile NC ex 7019 51 00 și ex 7019 59 00 (coduri TARIC 7019 51 00 14, 7019 51 00 15, 7019 59 00 14 și 7019 59 00 15), cu excepția celor produse de Montex Glass Fibre Industries Pvt.Ltd. (cod TARIC adițional B942).

(3) Taxa extinsă în temeiul alineatului (1) din prezentul articol se percepe la importurile expediate din India și Indonezia, declarate sau nu ca fiind originare din India și Indonezia, înregistrate în conformitate cu articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 322/2013 al Comisiei și cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009.

(4) În absența unor dispoziții contrare, se aplică dispozițiile în vigoare cu privire la taxele vamale.”

În consecință, la importurile de tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla, care se încadrează la poziția tarifară 70195900, care sunt expediate din Indonezia, indiferent dacă au fost declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, se aplică taxa de antidumping definitivă de 62,9 %- prevăzută pentru toate celelalte societăți – așa cum a fost stabilită prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011.

Fata de cele precizate mai sus si tinand cont de extinderea de catre Comisia Europeana a masurilor antidumping introduse prin Regulamentul UE nr. 791/03.08.2011 si la importul marfurilor prevazute la art. 1 alin. (1) din actul normativ mentionat, de felul celor inscise in declaratia vamala depusa de S.C. X S.R.L., expediate din Indonezia, chiar daca sunt declarate sau nu ca fiind originare din Indonezia, Biroul Vamal Otopeni Calatori a procedat la controlul de reverificare a declaratiei vamale mai sus mentionate si a documentelor anexate retinand urmatoarele:

- prin considerentul 45 din Regulamentul de punere in aplicare (UE) nr. 1371/2013 al Consiliului din 16 decembrie 2013, s-a concluzionat ca „taxa antidumping definitivă instituită pentru importurile de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă originare din RPC a fost eludată prin operațiuni de transbordare prin India și Indonezia, în sensul articolului 13 alineatul (1) din regulamentul de bază”, iar prin considerentul 46, 47, 48 si 52 din acelasi regulament s-a stabilit:

(46) *În conformitate cu articolul 13 alineatul (1) prima teză din regulamentul de bază, măsurile în vigoare privind importurile produsului în cauză ar trebui să fie extinse și asupra importurilor de același produs expediate din India și Indonezia, indiferent dacă sunt sau nu declarate ca provenind din India și Indonezia.*

(47) *Ar trebui extinse măsurile prevăzute la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 791/2011 pentru „toate celelalte societăți”, care reprezintă o taxă antidumping definitivă de 62,9 % aplicabilă prețului net, franco frontiera Uniunii, înainte de vămuire.*

(48) *În conformitate cu articolul 13 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, care prevede ca orice măsură extinsă să se aplice importurilor care au fost înregistrate la intrarea în Uniune în conformitate cu regulamentul de deschidere, ar trebui să se perceapă taxe la importurile înregistrate de anumite țesături cu ochiuri deschise din fibră de sticlă expediate din India și Indonezia.*

[...]

(52) *Astfel cum se menționează la considerentul (10), niciun producător-exportator din Indonezia nu a prezentat o cerere de scutire în temeiul articolului 13 alineatul (4) din regulamentul de bază. Ancheta nu a evidențiat niciun producător real de produse în cauză în Indonezia.*

- potrivit declaratiei vamale nr. X marfurile importate clasificate la codul tarifar NC 70195900, au fost expediate din Indonezia;

- **taxa antidumping definitiva de 62,9 %**, instituita de Reg. CEE nr. 791/03.08.2011 – **pentru toate celelalte societati** – la importul marfurilor de celor prevazute de art. 1 alin. (1) din acest act normativ, originare din Republica Populara Chineza, **se extinde** la importul marfurilor expediate din India si **Indonezia**, indiferent daca au fost declarate sau nu ca fiind originare din India si **Indonezia**, asa cum prevad dispozitiile art. 1 din Regulamentul UE nr. 1371/2013;

Se retine ca reglementarile privind inregistrarea importurilor au fost integrate la nivel comunitar si preluate automat in baza de date in aplicatia TARIC_RO gestionata de Autoritatea Natională a Vamilor, aplicatie care preia automat informatiile transmise de DG TAXUD din cadrul Comisiei Europene.

Prin urmare, datele din declaratia vamala supusa acestei masuri se raporteaza lunar Comisiei Europene prin intermediul aplicatiei gestionate de Directia de tehnologia Informatiei, Comunicatii si Statistica vamala din cadrul Autoritatii Nationale a Vamilor, conform obligatiilor prevăzute la art.14 alin.(6) din Regulamentul (CE) nr.1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protectia impotriva importurilor care fac obiectul

unui dumping din partea tarilor care nu sunt membre ale Comunitatii Europene care precizeaza:

“(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul anchetelor sau al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în aplicarea prezentului regulament.”

Afirmatiile contestatarei, precum ca, „importul a fost facut in data de 05.11.2012, ca Regulamentul UE nr. 1371/2013 a intrat in vigoare la data de 16.12.2013 si ca aplicarea retroactiva a regulamentului european este nelegala”, nu pot fi retinute in solutionarea favorabila a cauzei intrucat aceasta taxa a fost stabilita prin Regulamentul UE nr. 1371/2013 prin care a fost finalizata deschiderea anchetei printr-un act public al Comisiei Europene Reg. 322/2013 care la considerentul 20 prevede ca „(20) În temeiul articolului 14 alineatul (5) din regulamentul de bază, **importurile produsului care face obiectul anchetei trebuie supuse înregistrării pentru a se asigura că, în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, se pot percepe taxe antidumping de o valoare corespunzătoare, cu efect de la data la care a fost impusă înregistrarea unor astfel de produse, expediate din India și Indonezia**, iar in Considerentul (19) din Regulamentul de baza (Reg. 1225/2009) se precizeaza ca **“Este necesar să se prevadă perceperea retroactivă a taxelor provizorii, în cazul în care se consideră necesar, și să se definească circumstanțele care pot duce la aplicarea retroactivă a taxelor pentru a evita ca măsurile definitive care urmează să se aplice să nu mai aibă substanță. Este, de asemenea, necesar să se prevadă că taxele pot fi aplicate retroactiv în caz de încălcare sau de retragere a angajamentelor”**.

In consecinta, se retine ca organele vamale au procedat conform reglementarilor Uniunii Europene si au inregistrat importul de tesaturi cu ochiuri deschise din fibra de sticla din Indonezia la data efectuării importului (data inregistrării declaratiei vamale), respectiv data de 05.11.2012, iar Comisia Europeana prin considerentul (20) din Regulamentul nr 1371/2013 a prevazut in mod imperativ ca: “[...] în cazul în care ancheta demonstrează eludarea, **în cazul în care ancheta ar stabili existența unei eludări, se pot percepe taxe antidumping de o valoare corespunzătoare, cu efect de la data la care a fost impusă înregistrarea unor astfel de produse, expediate din India și Indonezia**”.

In speta sunt incidente si urmatoarele prevederi legale:

Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevede:

„Art. 287 - Dispozițiile cuprinse în prezentul cod și în alte reglementări vamale privind plata, garantarea, înscrierea în evidențele contabile, stingerea datoriei vamale și remiterea drepturilor de import, cu excepția art. 163 și 247 din prezentul cod, se aplică în mod corespunzător și pentru taxa pe valoarea adăugată și pentru accize care, potrivit Codului fiscal, sunt în atribuțiile autorității vamale.”

Regulamentul (CEE) nr. 2913/1992 a Consiliului de instituire a Codului vamal care prevede:

„Art. 20 - (1) Drepturile legal datorate la aparitia unei datorii vamale se bazeaza pe Tariful Vamal al Comunitatilor Europene.

Art. 201 - (1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import sau

(b) plasarea unor astfel de mărfuri sub regimul de admitere tem-porară cu exonerare parțială de drepturi de import.

(2) O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.

(3) Debitorul vamal este declarantul. În situația unei reprezentări indirecte, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor vamal.

Atunci când se întocmește o declarație vamală privind unul dintre regimurile menționate la alineatul (1) pe baza informațiilor care conduc la faptul că toate sau o parte a drepturilor legal datorate nu au fost încasate, persoanele care au oferit informațiile necesare la întocmirea declarației și care știau sau care ar fi trebuit să știe în mod normal că aceste informații erau false pot fi considerate, de asemenea, debitori vamali în conformitate cu dispozițiile naționale în vigoare.”

Regulamentul (CE) 450/2008 privind Codul Vamal Comunitar (Codul Vamal Modernizat):

“Art. 44 – (1) O datorie vamală la import ia naștere în urma plasării mărfurilor necomunitare supuse taxelor la import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:

a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;

[...]

(2) Datoria vamală ia naștere în momentul acceptării declarației vamale.

(3) Declarantul este debitorul. În caz de reprezentare indirectă, persoana în numele căreia se face declarația vamală este, de asemenea, debitor.

[...]

Art. 46 - (1) În cazul mărfurilor supuse unor taxe la import, o datorie vamală ia naștere la import, în cazul nerespectării uneia dintre următoarele:

a) o obligație stabilită în legislația vamală cu privire la introducerea mărfurilor necomunitare pe teritoriul vamal al Comunității [...].”

Totodata se retine ca la stabilirea drepturilor vamale, organele vamale au aplicat prevederile legale in vigoare la data depunerii declaratiei de import si dispozitiile art. 100 alin. (1) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei prevad ca **“Autoritatea vamală are dreptul ca, din oficiu sau la solicitarea declarantului, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să modifice declarația vamală”,** iar conform aceluiași art. alin. 3 **“Când după reverificarea declarației sau după controlul ulterior rezultă că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații inexacte sau incomplete, autoritatea vamală ia măsuri pentru regularizarea situației, ținând seama de noile elemente de care dispune”,** astfel organele vamale au pus in aplicare dispozitiile art. 78 alin. (3) din Regulamentul 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar **„Atunci când revizuirea unei declarații sau un control ulterior indică faptul că dispozițiile care reglementează regimul vamal respectiv au fost aplicate pe baza unor informații incomplete sau incorecte, autoritățile vamale, în conformitate cu dispozițiile prevăzute, trebuie să ia măsurile necesare pentru reglementarea situației, ținând seama de orice informație nouă de care dispun”.**

Avand in vedere ca potrivit dispozitiilor art. 223 alin. (2) din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al Romaniei, cu modificarile si completarile ulterioare, „Datoria vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză”, obligatiile de plata curg de la data inregistrarii declaratiei vamale in cauza.

In consecinta, in mod legal, organele de control vamal din cadrul Directiei Regionale Vamala Bucuresti au stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. obligatii de plata suplimentare in suma de X lei reprezentand taxe vamale si taxe vamale antidumping.

În ceea ce privește aplicabilitatea teritorială a legislației comunitare adoptate la nivelul Uniunii Europene dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar prevăd ca: ***„În cazul în care nu există dispoziții contrare, fie în conformitate cu convențiile internaționale sau cu practicile cutumiare cu întindere geografică sau economică limitată, fie în conformitate cu măsurile autonome ale Comunității, reglementările vamale comunitare se aplică uniform pe întregul teritoriu vamal al Comunității”*** și ținând cont de faptul că la data de 01.01.2007 România a aderat la Uniunea Europeană potrivit Tratatului privind aderarea a României și a Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, ratificat de România prin Legea nr. 157/2005, rezultă că **regulamentele comunitare sunt obligatorii în statele membre ale Uniunii Europene, inclusiv în România.**

În subsidiar, se reține că Regulamentul CEE nr. 1371/2013, este un act legislativ adoptat de Comisia Europeană, și pe cale de consecință, nu poate fi contestat pe cale administrativă.

Referitor la invocarea de către contestatară a faptului că nu avea obligația și abilitatea legală de a verifica autenticitatea și a faptului că atâta timp cât certificatul de origine nu a fost contestat „prin procedura de înscriere în fals rămâne pe deplin valabil” se reține și jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene în cauza C-438/11:

„38. Reiese din cele de mai sus că, în împrejurări precum cele din cauza principală, revine debitorului sarcina de a dovedi că certificatul de origine s-a întemeiat pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator.[...]”

39. Cu toate acestea, trebuie amintit că un operator economic avizat și cunoscător al legislației existente trebuie ca, la evaluarea avantajelor pe care le poate obține din comerțul cu mărfuri care pot beneficia de preferințe tarifare, să țină cont de riscurile inerente pieței pe care o prospectează și să le accepte ca făcând parte din categoria inconvenientelor normale ale comerțului (a se vedea Hotărârea din 11 decembrie 1980, Acampora, 827/79, Rec., p. 3731, punctul 8, Hotărârea Pascoal & Filhos, citată anterior, punctul 59, precum și Ordonanța CPL Imperial 2 și Unifrigo/Comisia, citată anterior, punctul 37).”

Astfel, având în vedere cele de mai sus, este evident că ține de riscul comercial al operatorului economic și nu de obligațiile autorităților vamale, că un certificat de origine să nu se întemeieze pe prezentarea corectă a faptelor de către exportator, în concret că un exportator indonezian să ascundă originea reală a marfii provenită din China. În momentul în care contestatară a evaluat avantajele importului din Indonezia față de cel din China și-a asumat și riscurile că produsele să provină în fapt din China.

Mai mult, potrivit art. 4 alin.21 din Legea 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, declarația vamală reprezintă “ ***actul cu caracter public, prin care o persoană manifestă, în formele și în modalitățile prevăzute în reglementările vamale, voința de a plasa mărfurile sub un anumit regim vamal iar potrivit art. 4 alin.22 din același act normativ „declarant - persoana care întocmește declarația vamală în nume propriu sau persoana în numele căreia se face o declarație vamală”, iar potrivit art. 199 din Reg. CEE nr. 2454/1993.”***(1) Fără a se aduce atingere eventualei aplicări a dispozițiilor penale, depunerea la biroul vamal a unei declarații semnate de către declarant sau de către reprezentantul acestuia sau a unei declarații de tranzit depuse prin intermediul tehnicilor electronice de prelucrare a datelor ***angajează răspunderea declarantului sau a reprezentantului acestuia în***

conformitate cu dispozițiile în vigoare cu privire la: — corectitudinea informațiilor înscrise în declarație; — autenticitatea documentelor prezentate; și - respectarea tuturor obligațiilor care decurg din plasarea respectivelor mărfuri sub regimul avut în vedere.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată calculată asupra taxei vamale și asupra taxei vamale antidumping, sunt incidente prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data derulării importurilor, respectiv art. 136 alin. (1) și art. 139 alin. (1) care precizează:

„Art. 136

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare. [...]

„Art. 139

Baza de impozitare pentru import

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută. [...]

Se reține că importul de bunuri este o operațiune supusă taxei pe valoarea adăugată, aceasta fiind percepută pe teritoriul statului membru în care marfa intră în Uniune, exigibilitatea taxei intervine la data la care bunurile sunt supuse taxelor vamale, iar în baza de impozitare intră valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, în speta și taxele antidumping la care face referire societatea contestată.

În speta sunt incidente și dispozițiile art. 221 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar:

„Articolul 221

1. De îndată ce a fost înscrisă în evidența contabilă, valoarea drepturilor se comunică debitorului în conformitate cu normele corespunzătoare.

2. Dacă valoarea drepturilor datorate a fost înscrisă orientativ în declarația vamală, autoritățile vamale pot să prevadă faptul că aceasta nu poate fi comunicată în conformitate cu alin. (1) decât dacă valoarea drepturilor indicate nu corespunde cu cea stabilită de autorități.

▼B

Fără a aduce atingere aplicării art. 218 alin. (1) paragrafului al doilea, dacă se face uz de posibilitatea prevăzută în paragraful precedent, acordarea liberului de vamă pentru mărfuri de către autoritățile vamale echivalează cu comunicarea către debitor a valorii drepturilor înscrise în evidența contabilă.

▼M3

3. Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu art. 243, pe durata acțiunii.

4. Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alin. (3).”

Avand in vedere cele retinute mai sus, in temeiul dispozitiilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din Ordinul Presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, urmeaza sa fie respinsa ca neintemeiata contestatia formulata de S.C. X S.R.L. pentru suma totala de X lei din care suma de X lei reprezinta taxe vamale, suma de X lei reprezinta taxe vamale antidumping si suma de X lei reprezinta taxa pe valoarea adaugata.

3.3. Cu privire la accesoriile aferente drepturilor vamale de import în suma de X lei stabilite prin decizia contestata.

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza aceste accesorii in conditiile in care in sarcina sa au fost retinute ca datorate drepturi vamale, iar accesorii se calculeaza de la data scadentei pana la data platii.

In fapt, prin Decizia pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X DRV Bucuresti a stabilit in sarcina S.C. X S.R.L. obligatii vamale principale (taxe vamale, taxe vamale antidumping si T.V.A.) in cuantum de **X lei** asupra carora s-au calculat accesorii aferente in suma de **X lei**, calculate pentru perioada 06.11.2012 - 23.06.2015.

In drept, aplicabile acestei spete sunt dispozitiile art. 119 alin. (1) si alin. (2), art. 120 si art. 120¹ din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare care prevad:

„Art. 119 - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

[...]

Art. 120 – (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Art. 120¹ - (1) Penalitățile de întârziere reprezintă sancțiunea pentru neîndeplinirea obligațiilor de plată la scadență și se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv. Dispozițiile art. 120 alin. (2)-(6) sunt aplicabile în mod corespunzător.”

In consecinta, dobanzile si penalitatile de intarziere se calculeaza pentru neachitarea la scadenta obligatiilor bugetare.

Avand in vedere prevederile art. 201 din Regulamentul nr. 2.913/1992, unde se prevede:

„1. O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

(a) punerea în liberă circulație a mărfurilor supuse drepturilor de import [...]

2. O datorie vamală se naște în momentul acceptării declarației vamale în cauză.”

se retine ca datoria vamala a luat nastere la data depunerii declaratiilor vamale de punere in libera circulatie a marfurilor.

Prin urmare, avand in vedere faptul ca datoria vamala s-a nascut la data depunerii declaratiei vamale de import, fapt coroborat cu prevederile referitoare la accesorii, citate mai sus, duce la concluzia ca data de la care curg aceste accesorii este data nasterii datoriei vamale.

In consecinta, fata de prevederile legale mai sus mentionate si avand in vedere ca stabilirea dobanzilor si penalitatilor de intarziere reprezinta masura accesorie in raport cu debitul si in virtutea principiului de drept *accessorium sequitur principalae*, iar in sarcina contestatarei au fost retinute ca fiind datorate obligatii vamale principale in suma de X lei, neachitate la termenul scadent, urmeaza sa se respinga ca neintemeiata contestatia si pentru suma de X lei reprezentand accesorii aferente drepturilor vamale.

Pentru considerentele aratate mai sus, potrivit temeiurilor legale invocate in continutul deciziei precum si in temeiul art. 216 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 2.906/2014 privind aprobarea Instructiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscal, se:

DECIDE

Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de **S.C. X S.R.L.** impotriva Deciziei pentru regularizarea situatiei privind obligatiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr. X, emisa de Directia Regionala Vamala Bucuresti, prin care s-au stabilit drepturi vamale si accesorii aferente in suma totala de **X lei**.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti.